

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 556 ●
● ΙΟΥΛΙΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ο άμνός του Θεού ο αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Η ΑΓΚΥΡΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

**Αγκυρα ασφαλής και βεβαία*

Η καράβι της ζωής μας έχει άγκυρα την έλπίδα. Μόνο πού αυτή ή άγκυρα δέν είναι ριγμένη στό βάθος της θάλασσας. Είναι βυθισμένη στό ύψος του ούρανού, όπου τά βάθη της σοφίας και της γνώσεως του Θεού.

● Η δική μας άγκυρα δέν είναι γαντζωμένη στα βράχια. Είναι γαντζωμένη στον ούρανό, όπου ή άπειρος στερεώτερη βουλή και αγάπη του Θεού.

Η έλπίδα μας δέν είναι: «Θά γίνη; δέν θά γίνη; άς έλπίζουμε ότι θά γίνη!». *Όχι. Είναι «άσφαλής τε και βεβαία και εισερχομένη εις τό έσωτερον του καταπετάσματος» (Έβρ. στ' 19).

● Είμαστε στον ούρανό μέσω της έλπίδας! Έχει μπή ή έλπίδα. Θα μπορούμε κι έμεις, αν μείνουμε πιασμένοι καλά στην έλπίδα. Και τό δέσιμο μέ την άλυσίδα της ούράνιας έλπίδας είναι ή άκλόνητη πίστις και τά έργα της αγάπης. Και αν άμαρτήσουμε (κι άμαρτάνουμε καθημερινά πολύ) ή επανασύνδεσις μας μ' αυτή την έλπίδα γίνεται μέ τή μετάνοια και την έξομολόγησι.

● Είμαστε στον ούρανό μέσω της έλπίδας! Η έλπίδα μας είναι ο Χριστός. Και ο Χριστός είναι στον Ούρανό. Μαζί μας είναι στον Ούρανό. Ώς Θεάνθρωπος βρίσκεται εκεί.

Ή από την Άποστολική εποχή ήταν ζωντανή αυτή ή εικόνα: 'Ο Χριστός, ή έλπίδα μας, κι έμεις δεμένοι (γαντζωμένοι) πάνω σ' Αυτόν: «*Αδιαλείπτως προσκαρτερώμεν τή έλπίδι ήμών και τω άρραβώνι της δικαιοσύνης ήμών, ός έστι Χριστός Ίησους, ός άνήνεγκεν ήμών τάς άμαρτίας τω ίδιω σώματι επί τό ξύλον, ός άμαρτίαν ούκ έποίησεν, ουδέ εύρέθη δόλος έν τω στόματι αυτού. Άλλά δι' ήμάς, ίνα ζήσωμεν έν αυτό, πάντα ύπέμεινεν*» (Πολύκαρπος Σμύρνης, «Πρός Φιλιππησίους», 8,1). Μετά φρασσις: 'Αδιαλείπτα άς προσκαρτερούμε, βασισμένοι στην έλπίδα μας και στον άρραβώνα της δικαιοσύσεως μας, πού είναι ο Ίησους Χριστός, Αυτός, πού προσέφερε τίς άμαρτίες μας στό ίδιο Του τό Σώμα πάνω στό ξύλο του

Σταυρού, Αὐτός, πού δέν ἔκανε ποτέ ἁμαρτία καί δέν βρέθηκε κακός λόγος στοῦ στόμα Του. Γιά μᾶς ὅμως, γιά νά ζήσουμε ἐμεῖς, ὑπέφερε Ἐκεῖνος, ὁ Ἰησοῦς, τὰ πάντα.

● Εἶμαστε στὸν οὐρανὸ μέσῳ τῆς ἐλπίδας! Ἡ σκιά μας συνήθως πηγαίνει πίσω μας, ὅταν ἔχουμε μπροστά μας τὸν ἥλιο. Κι εἶναι ἀναπόσπαστη μέ τὴν ὑπαρξί μας ἢ σκιά μας. Ἡ ἐλπίδα μας πηγαίνει μπροστά μας, γιατί ὁ Ἥλιος τῆς θεανθρώπινης Ἀγάπης ρίχνει τίς ἀκτίνες Του πάνω μας. Καί δέν γίνεται νά χωριστοῦμε ἀπ' τὴν ἐλπίδα.

● Εἶμαστε δεμένοι μέ τὴν ἐλπίδα! Λέει ἓνα κείμενο Ἀποστολικοῦ Πατρός: «*Ταύτη τῇ ἐλπίδι προσδεδέσθωσαν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τῷ πιστῷ ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ τῷ δικαίῳ ἐν τοῖς κρίμασιν. Ὁ παραγγέλλας μὴ ψεύδεται, πολλῶ μᾶλλον αὐτός οὐ ψεύσεται. Οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον παρά τῷ Θεῷ εἰ μὴ τό ψεύσασθαι*» (Κλήμης Ρώμης, «*Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή*», 27,1). Μετάφρασις: Ἄς δεθοῦν, λοιπόν, γερά οἱ ψυχές μας στὴν ἐλπίδα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἀξιόπιστος γιά ὅσα ὑπόσχεται καί δίκαιος στίς κρίσεις Του. Αὐτός, πού παρήγγειλε νά μὴ ψευδῶμαστε, πολὺ περισσότερο ὁ ἴδιος δέν θά ψευσθῆ ποτέ.

Στή γῆ, καί ὅμως στὸν οὐρανὸ!

● Βρισκόμαστε ἀκόμα στή γῆ. Κι ὅμως μέ τὴν ἐλπίδα βρισκόμαστε καί στὸν οὐρανὸ. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐν τῷ κόσμῳ ἐτι ὄντας καὶ οὐδέπω μεταστάντας τοῦ βίου, δείκνυσιν ἤδη ὄντας ἐν τοῖς ἐπηγγελμένοις. Διὰ γὰρ τῆς ἐλπίδος ἤδη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐσμεν*» (Ε. Π. Ε. 24,476). Μετάφρασις: Βρισκόμαστε ἀκόμα στὸν κόσμος. Δέν ἀναχωρήσαμε ἀκόμα ἀπ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Κι ὅμως δείχνει ν' ἀπολαμβάνουμε ἤδη τίς ὑποσχέσεις, διότι μέσῳ τῆς ἐλπίδας βρισκόμαστε στὸν οὐρανὸ.

● Τό σκάφος τῆς ζωῆς μας χτυπιέται ὀπωσδήποτε ἀπ' τὰ κύματα. Ἀλλά δέν πρέπει νά «περιφέρεται», νά παρασύρε-

ται, καί νά «κλυδωνίζεται παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας» (Ἐφεσ. δ' 14).

Δέν δικαιολογοῦμαστε νά προσέχουμε ποικίλες διδασκαλίες, ξένες πρὸς τὸ εὐαγγέλιο τῆς Ἀλήθειας. Κανένας συνेतὸς καπετάνιος δέν ἐκθέτει τὸ πλοῖο του σέ θύελλες καί τυφῶνες. Ἄν ἔρθουν, ἀγωνίζεται νά ὀδηγήσῃ τὸ σκάφος του σταθερὰ στό λιμάνι. Ἀλλά καί δέν ἀνοίγεται βαθεῖα, ὅταν ξέρη ὅτι θά κινδυνεύσῃ ἄμεσα. Δέν σηκώνει ἄγκυρα.

Ἄγκυροβολημένο τὸ καράβι τῆς ζωῆς μας. Ὅχι μέ τὴν ἔννοια, ὅτι μένει ἀκίνητο, ἀλλά μέ τὴν ἔννοια, ὅτι «*κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται*». Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἡ μὲν ζάλη καὶ ὁ πολὺς χειμῶν σαλεύει τὸ σκάφος, ἡ δὲ ἐλπίς οὐκ ἀφήσῃ περιφέρεσθαι, κἂν μύριοι παρασαλεύωσιν ἄνεμοι, ὥστε εἴ γε μὴ ταύτην εἶχομεν, πάλοι ἂν κατεποντίσθημεν*» (Ε. Π. Ε. 24,476-478). Μετάφρασις: Ἡ θύελλα καί ἡ μεγάλη τρικυμία ταλαντεύει τὸ σκάφος. Ἡ ἐλπίδα δέν τὸ ἀφήνει νά περιφέρεται ἐδῶ κι ἐκεῖ, κι ἄς τὸ χτυπᾶνε ἰσχυροὶ ἄνεμοι.

Κράτα σφιχτὰ τὴν ἐλπίδα!

Νά μὴ χάσουμε τὴν ἐλπίδα! Πιασμένοι γερά ἀπ' τὴν ἀλυσίδα της, ἀνεβαίνουμε μαζί της ψηλά. Φανταστήτε κάποιον νά εἶναι πολὺ γερά πιασμένος ἀπὸ σκοινὶ ἑνὸς ἀνυψωτικοῦ μηχανήματος, πού τὸν ἀνεβάζει σταθερὰ ἀπ' τὸ γκρεμὸ, ὅπου εἶχε καταπέσει. Ὅλοι τοῦ φωνάζουν:

—*Κράτα γερά! Σφιχτὰ τὰ χέρια σου! Μὴ λυθῆς ἀπὸ τὸ σκοινί!*

Μά ξαφνικά ζαλίζεται. Χάνει τίς δυνάμεις του. Παραλύουν τὰ χέρια του. Ἀφήνει τὸ σκοινί. Καί πέφτει ξανά στό γκρεμὸ. Κι αὐτὴ τὴ φορά πέφτει μέ δύναμι μεγάλη. Συντρίβεται. Πέφτει στὴν ἄβυσσο.

Πιάσου καλά! Τὸ κόκκινο σκοινί, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, αὐτὴ ἡ ἀσφαλὴς ἄγκυρα, αὐτὴ ἡ μεγάλη καί βεβαία ἐλπίδα, μᾶς ἀνυψώνει. Εἶχαμε βυθιστῆ «ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ» (Ψαλμ.

87,6). Μας φωνάζει ο Σωτήρας μας Ἰησοῦ Χριστός:

—*Πιάσου καλά! Κρατήσου! Μὴν ἀποκάμεις. Σίγουρα μὲ τὸ Σταυρό θ' ἀνεβῆς μαζί μου καὶ σύ ψηλά. Τὸ ὑποσχέθηκα: «Πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν» (Ἰωάν. ιβ' 32).*

Ἔρχονται στιγμές δύσκολες. Ἡ ζάλη τῶν βιοτικῶν καὶ ἡ παραζάλη τῶν πειρασμῶν προσπαθοῦν νὰ χαλαρώσουν τὸν ἀγῶνα μας. Ἀλλοίμονό μας, ἂν ξεχαστοῦμε! Ἄν ἀποδυναμώση ἡ σχέση μας μὲ τὴ χάρι τοῦ Σταυροῦ! Ἀλλοίμονο, ἂν σβήσῃ ἡ ἐλπίδα!

• Ὁ κόσμος γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ τίς μικρές ἐλπίδες λέει: «*Ἡ ἐλπίδα πεθαίνει τελευταία*».

• Ὁ χριστιανὸς πιστεύει: «*Ἡ ἐλπίδα δέν πεθαίνει ποτέ*». «*Ἡ ἐλπίς οὐ καταίσχύνει*» (Ρωμ. ε' 5).

Πρόδρομος μας ὁ Ἰησοῦς

• Στόν οὐρανὸ δέν «εἰσηλθε», δέν μπῆκε κάποια ἀπλῶς ἀφηρημένη ἐλπίδα. Δέν πέταξε τὸ πράσινο πουλί τῆς ἐλπίδας. Εἰσηλθε ἡ Σαρκομένη Ἐλπίδα, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ὅταν κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἦρθε νὰ φορέσῃ τὴ στολή Του, γιὰ νὰ δώσῃ τὴ μάχη κατὰ τοῦ προαιώνιου ἐχθροῦ.

Ντύθηκε τὴν ἀνθρώπινη φύσι.

Ντύθηκε τὴ σάρκα τὴ δική μας, πονεμένη, ματωμένη, πληγωμένη, πικραμένη, ἀλλ' ὄχι ἀμαρτωλή.

Ντύθηκε τὴ στολή τῆς ἀνθρωπότητας, γιὰ νὰ τελέσῃ τὴ λειτουργία τοῦ Σταυροῦ καὶ νὰ γίνῃ Ἀρχιερέας.

Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, ἔδωσε εἰσιτήριο εἰσόδοιο στὰ οὐράνια βασιλεία, στόν ἀνθρώπο. Μπῆκε ὁ ἀνθρώπος στὴ δόξα τοῦ οὐρανοῦ. Πῶς μπῆκε; Πρόδρομικά.

Μπῆκε ὁ Πρόδρομός μας. «Πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερέως γερόμενος εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἐβρ. στ' 20).

• Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης δέν ἦταν Χριστός.

• Πρόδρομος τοῦ ἀνθρώπου ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁ Χριστός ἦταν καὶ ἀνθρώπος.

Πῶς ἀνέβηκε ὁ Χριστός στόν οὐρανὸ; Ὡς Ἰησοῦς. Ὡς Σωτήρας. Ἀνέβηκε ὄχι μόνο πρόδρομος «*ἡμῶν*». Κάτι τέτοιο θὰ σήμαινε:

—*Ἐγὼ πηγαίνω. Ἄν θέλετε καὶ σεῖς, ἐλάτε. Ἐγὼ ἀνέβηκα. Ἄν μπορῆτε καὶ σεῖς, ἀνεβῆτε. Ἐγὼ μπῆκα. Ἄν ἐπιθυμῆτε καὶ σεῖς, μπῆτε πίσω ἀπὸ μένα.*

Ἄν ὄχι ὡς πρόδρομος ἀπλῶς «*ἡμῶν*», ἀλλ' ὡς «*πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν*». Πρόδρομος, πού ἐργάζεται γιὰ τὴ δική μας εἰσοδοὴ στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τὸ «πορεύομαι εἰτοιμάσαι τόπον» (Ἰωάν. ιδ' 2), δέν σημαίνει ἀπλῶς, ὅτι πῆγε νὰ εἰτοιμάσῃ τὸν τόπο γιὰ μᾶς, ἀλλὰ νὰ ἐργαστῆ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ εἰσεέλθουμε.

• Συνεχίζει τὴν προσφορά Του. Εἶναι Ἀρχιερεὺς «εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

• Ἀρχιερέας διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, βρίσκεται στό ὕψος τοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλὰ καὶ στό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.

• Προσφέρει τὸν ἑαυτό Του, «ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν», γιὰ νὰ πετύχουμε ἐμεῖς «*τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν*», γιὰ νὰ κερδίσουμε τὰ ἐπουράνια ἀγαθὰ τῆς αἰωνιότητας. Ἀλλ' ὄχι χωρὶς νὰ συμβάλουμε καὶ μεῖς μὲ τὴ δική μας θυσία.

• Ὅπως διαφέρει τοῦ Χριστοῦ ἡ θυσία ἀπὸ τίς προτυπωτικές θυσίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔτσι ἄς διαφέρουν καὶ οἱ δικές μας θυσίες. Δέν θυσιάζουμε τυπικά. Θυσιάζουμε οὐσιαστικά. Θυσιάζουμε πράγματα, πού μᾶς στοιχίζουν, τὸν ἐγωισμό, τὴ σαρκικότητα, τὴν ἐκδικητικότητα, τὸ θυμὸ, τὴ φιλαργυρία μας.

Οὐρανοδείκτης

• Πρόδρομος γιὰ μᾶς ὁ Χριστός! Ὅχι ἀπλῶς ἀνοιξε δρόμο. Ἀλλὰ καὶ βοηθαίει νὰ βαδίζουμε κι ἐμεῖς τὸ δρόμο, πού καταλήγει στόν Οὐρανὸ.

Ἄφησε τὸ δρομοδείκτη τοῦ Οὐρανοῦ, τὸ Εὐαγγέλιό Του.

Ἄφησε τήν «ὀδική βοήθεια» στίς πολλές περιπτώσεις βλάβης (πτώσεως) εἶναι ἡ μετάνοια.

Καί προσφέρει πρὸς ἐνδυνάμωσι στίς δυσκολίες τῆς ἀναβάσεως πρὸς τοὺς οὐρανοὺς τῆ χάρι Του. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τὸν πρόδρομον καὶ τοὺς ἐπομένους ἐν τῇ αὐτῇ χρή εἶναι ὁδῶ, καὶ τὸν μὲν ὁδεύειν, τοὺς δὲ ἐπικαταλαμβάνειν*» (Ε.Π.Ε. 24,478). **Μετὰ φρασις:** Ὁ πρόδρομος καὶ ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦν πρέπει νὰ βρίσκονται στὸν ἴδιο δρόμο. Αὐτὸς βαδίζει, οἱ ἄλλοι προσπαθοῦν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

● Μπήκε στὸν οὐρανὸ ὁ Χριστὸς ὡς πρόδρομὸς μας. Αὐτὸ συμβαίνει, διότι ἔγινε ἀρχιερέας.

Δέν ἀπέθεσε ἀκόμα τὴν καταπόφουρη αἱματοβαμμένη στολή τῆς ἀρχιερατικῆς λειτουργίας τοῦ Σταυροῦ. Θὰ τὴν ἀποθέσῃ, ὅταν ἔρθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου (Α' Κορ. ιε' 24).

Μέχρι τότε θὰ προσφέρεται. Μέχρι τότε ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους θὰ ζῆ. Μέχρι τότε θὰ μᾶς περιμένῃ ὁλος. Ἄφου ὄλων τῆ θέσι καὶ τὴν ἔξει ἐξασφαλίσει στὸν οὐρανὸ καὶ τὴν ἔχει ἀκριβοπληρώσει καὶ τὴν κρατάει.

● Τὸ πρόβλημα εἶναι, ἂν ἐμεῖς «κρατῶμεν τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἐβρ. στ' 14), ἂν «κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας» (Ἐβρ. δ' 14). Ἡ Ἀποκάλυψις μᾶς παραγγέλλει: «Κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδαίς λάβῃ τὸν στέφανόν σου» (Ἀποκ. γ' 11). Καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος φανερῶνει τὸ δρόμο, πού καλούμαστε νὰ τρέξουμε, γιὰ νὰ φτάσουμε ἐκεῖ, πού εἶναι ὁ *Πρόδρομός* μας.

Ὅλα τὰ χαρίσματα μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ ἀποκτήσῃ ἀκόπως. Ἐνα χάρισμα τὸ ἀποκτᾶ μέ κόπο καὶ ἰδρώτα, γιατί εἶναι «ὁδός», δρόμος. Ἀπαιτεῖ ἀνηφορικὴ πορεία μέσα σέ πολὺ ἀντίξοες συνθήκες.

Εἶναι ἡ ἀγάπη. «Ἐπι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δέ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκός

ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» (Α' Κορ. ιβ' 31-ιγ' 1).

Μᾶς περιμένει δρόμος πολὺς.

● Ὑπομονή! Νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψουμε στή μέση.

● Ἐπιμονή! Μέχρι τέλους.

● Ἀναμονή! Ἐγγὺς ὁ Κύριος.

● Ὅπου νάναί θά Τὸν δοῦμε. Ναι, ἐκεῖ «θέλομέν ποτε συναντηθῆ». Ἐκεῖ, ψηλά, στὸν Οὐρανό.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

Φυσικὸ καὶ τεχνητὸ κάλλος

«Ἀπέχεσθε τῆς ἐπιβλαβοῦς συνηθείας τοῦ κονιᾶν τὸ πρόσωπον... Ὑβριν εἰς τὸν Δημιουργόν ἐκτείνετε. Τί ποιεῖς, ὦ γυναῖκα; Μὴ ἀπὸ τῶν ἐπιτριμμάτων καὶ τῶν ὑπογραφῶν προσθήκην ἐργάσασθαι ἔχει τῶ φυσικῶ κάλλει;... Ἡ περιέργεια αὕτη τεκμήριον γίνεται τῆς ἐνδοθεν βλακειᾶς».

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 30,468

Μετὰ φρασις

Ν' ἀποφεύγετε τὴν ἐπιβλαβῆ συνήθεια νὰ βάζετε τὸ πρόσωπο... Ἐπεκτείνετε ἔτσι τὴν προσβολὴ στό Δημιουργό. Τί κάνεις, σὺ ἡ γυναῖκα; Μήπως νομίζεις, ὅτι μέ τὰ φτειασίδια σου καὶ τὰ βαψίματα μπορεῖς νὰ προσθήσῃς κάτι στό φυσικὸ κάλλος; Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι ἀπόδειξις ἐσωτερικῆς ἀκαταστασίας.

Προφήτου Ἡλίου - 20 Ἰουλίου

Λύσεις στό οικονομικό

Ὁ Μεγάλος τοῦ Οὐρανοῦ μέ τό μεγάλο τῆς γῆς

Γιά τόν προφήτη Ἡλία θά μιλήσουμε. Ἀνοίγουμε τήν Παλαιά Διαθήκη, στό βιβλίο Γ' Βασιλειῶν. Ἐκεῖ βλέπουμε τή μεγάλη συνάντησι καί ἀκοῦμε τό σπουδαῖο διάλογο. Συζητοῦν ὁ μεγαλύτερος τοῦ Οὐρανοῦ μέ τό μεγαλύτερο τῆς γῆς. Ὁ Θεός, ὁ μέγας τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἡ μοναδική ὑπερδύναμις· εἶναι ἡ μοναδική παντοδυναμία.

Διάλογος ἀνάμεσα στόν παντοδύναμο τοῦ Οὐρανοῦ, τόν Κύριο, καί στό μεγάλο τῆς γῆς.

Καί τήν ἐποχή ἐκείνη ὁ μέγας τῆς γῆς δέν ἦταν ὁ βασιλιάς τοῦ κράτους, ὁ Ἀχαάβ. Ἦταν ὁ ἀσκητής προφήτης. Ὁ Ἅγιος, ὁ Ἡλίας ὁ προφήτης! Αὐτός εἶναι ὁ μέγας, ἀφοῦ αὐτός ἔχει πρόσβασι στόν παντοδύναμο Θεό. Ὁ Ἅγιος μπορεῖ ν' ἀποσπάσῃ τήν ὑπόσχεσι ἀπό τόν παντοδύναμο Σύμμαχο του γιά τή λύσι ὅλων τῶν προβλημάτων.

Συνήθως οἱ τρανοί τῆς γῆς διαθέτουν κάποιον τηλέφωνο, τό γνωστό ὡς «κόκκινο» τηλέφωνο, μέ τό ὁποῖο μποροῦν, μέσω δορυφόρου, νά συνδεθοῦν αὐτομάτως μέ ὅλα τά σημεῖα τῆς γῆς. Ὁ προφήτης Ἡλίας εἶχε πάντοτε μαζί του τό κινητό καί μυστικό τηλέφωνο, μέ τό ὁποῖο ἀνοίγε γραμμή μέ τόν Οὐρανό καί συνωμιλοῦσε ἀπ' εὐθείας μέ τό Θεό! Ὁχι συμβολικά, ἀλλά πραγματικά.

Συχνά διαβάζουμε τή φράσι: «Καί εἶπε Κύριος πρός Ἡλίου» (Γ' Βασ. ιζ' 2).

Καί τή φράσι: «Καί ἀνεβόησεν Ἡλιού πρός Κύριον» (Γ' Βασ. ιζ' 20).

Αἰτία τῶν προβλημάτων: Ἄμαρτία καί ἀσέβεια

Δέν ξέρω, ἂν ἐμεῖς μέ τίς συναντήσεις

καί τούς διαλόγους καί τίς ποικίλες ἐπιτροπές ἐπιλύουμε τά τόσα καυτά προβλήματα μας. Ἔνα εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ Ἡλίας ἔλυσε τό ὀξύτερο γιά τήν ἐποχή του πρόβλημα. Ἦταν τό οικονομικό καί τότε, ὅπως καί σήμερα, τό σπουδαιότερο.

Ἐπεσε τότε πείνα παντοῦ. «Λιμός μέγας ἐγένετο».

Πῶς δημιουργήθηκε τό πρόβλημα;

- Ἀπό τήν ἀνομβρία. Φοβερή ἀπειλή ἡ ἀνομβρία. Φανταστῆτε ν' ἀνοίγῃς βρύση καί νά τρέχῃ τό νερό σταλαγματιά - σταλαγματιά, καί σέ λίγο νά τρέχῃ... ἀέρας ἀπό τή βρύση! Ἡ δίψα δέν ικανοποιεῖται μέ ἀέρα. Θέλει νερό. Χωρίς νερό δέν ἔχουμε μόνο δίψα. Ἔχουμε καί πείνα.

Ἄς μὴ βρέξῃ τρία χρόνια ὁ οὐρανός νερό, καί τότε θά δοῦμε πῶς θά τραφοῦμε. Θά ξεραθοῦν τά πάντα στή γῆ. Οὔτε σπόρος γιά τά σπουργίτια δέν θά ὑπάρχῃ, πολύ περισσότερο ψωμί γιά τούς ἀνθρώπους.

Τόσο χρόνο καί κάτι ἀκόμα, κράτησε στήν ἐποχή τοῦ Ἡλίου ἡ ἀνομβρία. «Ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπί ἔτη τρία καί μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πάσαν τήν γῆν» (Λουκ. δ' 25).

Ὁξύτατο πρόβλημα ἡ ἀνομβρία τότε. Ποιός τήν εἶχε προκαλέσει;

- Ἡ ἀμαρτία. Φανταστῆτε νά τρέχῃ πηγὴ καί νά πηγαῖν κάποιος καί νά τήν στομῶνῃ! Ποιός θά φταίῃ, πού δέν θά τρέχῃ οὔτε σταγόνα νερό; Ἐκεῖνος, πού ἔκλεισε τό στόμιο τῆς πηγῆς...

Πηγὴ ἀνεξάντλητη ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως τήν κλείνει. Στομῶνει τήν πηγὴ τῶν ἀγαθῶν. Πῶς; Μέ τήν ἀμαρτία του, μέ τήν ἀμετανοησία του. Προκαλοῦμε τό Θεό μέ τίς ἀμαρτίες μας. Καί στή συνέχεια προσξενοῦμε τή δυστυχία μας.

- Ἡ ἀσέβεια. Ἄλλος παράγων, χειρότερος ἀπό τόν προηγούμενο, πού προ-

κάλεσε τότε τήν ανομβρία, και κατά συνεπεια τό ὀξύ οικονομικό πρόβλημα.

Ἄσεβεια εἶναι ἡ ἄρνησις τοῦ Θεοῦ, ἡ περιθωριοποίησις τοῦ Θεοῦ, ἡ πολεμική κατά τοῦ Θεοῦ.

Φαντασθῆτε νά τρέχη ἡ φυσική πηγὴ καὶ νά τήν καταστρέφη μέ λύσσα και στή θέσι της νά βάζῃ μαρμαρίνη βρύση, χωρίς σταγόνα νερό! Ὡραῖο τό μάρμαρο, σκαλιστή ἡ βρύση, ἀλλά νερό καθόλου.

Κάτι τέτοιο πράττουν οἱ ἀσεβεῖς. Ἄρνούνηται τό Θεό, τήν πηγὴ ὄλων τῶν ἀγαθῶν. Στή θέσι του βάζουν κάποιον ψεύτικο θεό, κάποιον εἶδωλο.

● Ἡ ἀσεβεια εἶναι διαστροφή.

Κάτι τέτοιο ἔκανε τότε ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ, μέ ἐπὶ κεφαλῆς τόν ἀσεβῆ βασιλιά Ἀχαάβ. Ἀντί γιά τόν ἀληθινὸ Θεό λάτρευσαν τόν Βάαλ, ἕνα ψεύτικο θεό.

Δέν τό ἀνέχτηκε ὁ προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἡλίας. Πῆγε κατά πρόσωπο στό βασιλιά και τόν ἤλεγξε γιά τὴ διαστροφή και τὴν ἀσεβεία του: «Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω τόν Ἰσραήλ, ὅτι ἀλλ' ἢ σύ και οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τόν Κύριον Θεόν ὑμῶν και ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλίμ» (Γ' Βασ. ιη' 18).

Τά κοράκια γίνονται φιλόφρονες!

Τό ὀξύ και σήμερα οικονομικό πρόβλημα στή βᾶσι του εἶναι ἠθικό και πνευματικό.

Ἡ οικονομία τῆς γῆς ἔχει σχέσι μέ τὴν οικονομία τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὀνομάζεται και **οἰκονομία**. Ὁ Θεός οἰκονομεῖ τὴ σωτηρία μας, στό δυσκολώτερο θέμα, σ' αὐτό τῆς αἰώνιας ζωῆς, και δέν μπορεῖ νά οἰκονομῇ τό εὐκολο θέμα, τὴ λύσι τῶν ὀλικῶν μας ἀναγκῶν, πού ἀφορᾶ σ' αὐτὴ τὴ ζωῆ;

Πῶς λύθηκε στήν ἐποχὴ τοῦ Ἡλίας τό οικονομικό πρόβλημα;

Πρῶτα-πρῶτα μέ τὴν **πρόνοια** τοῦ Θεοῦ. Μερικοὶ ἀμφιβᾶλλουν γιά τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ:

—Μά πῶς μπορεῖ ὁ Θεός νά μεριμνᾷ γιά μένα; Ἐγὼ ἄς εἶμαι καλά! Ὁ Θεός δέν ἀσχολεῖται μέ μένα!...

Μεριμνᾷ ὁ Θεός.

● Τά ἀπίθανα τῶν ἀνθρώπων εἶναι τὰ πιθανά τοῦ Θεοῦ.

● Τά ἀδύνατα τῶν ἀνθρώπων εἶναι τὰ δυνατά τοῦ Θεοῦ.

Τί θά λέγατε, ἂν ἀκούγατε, ὅτι ἕνας λύκος μπῆκε φύλακας σέ κοπάδι προβάτων; Ὅτι αὐτό εἶναι ἀπίθανο. Ὁ λύκος κατασπαράζει, δέν προστατεύει τὰ πρόβατα.

Τί θά λέγατε, ἂν ἀκούγατε, ὅτι μιὰ ἀλεπού κάνει φιλικὴ συντροφιά μέ τίς κόττες; Ὅτι αὐτό εἶναι ἀπίθανο. Ἡ ἀλεπού καταβροχθίζει, δέν κουβεντιάζει μέ τίς κόττες.

Τί θά λέγατε, λοιπόν, ἂν ἀκούγατε, ὅτι ἕνας κόρακας ὠρίστηκε νά σερβίρη κρέας σέ κάποιον καθημερινὸ τραπέζι; Ὅτι αὐτό εἶναι ἀπίθανο. Ὁ κόρακας καταβροχθίζει, δέν σερβίρει σέ ἄλλους τό κρέας.

Καὶ ὅμως, αὐτό ἔγινε στήν περίπτωσι τοῦ Ἡλίας. Κάθε μέρα ὁ Θεός σέρβιρε τροφή, γιά νά θρέψη τόν προφήτη, πού βρισκόταν στό χεῖμαρρο Χορράθ! Σερβιτόρος; Ἐνας κόρακας. «Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τό πρωῖ και κρέα τό δεῖλη» (Γ' Βασ. ιζ' 6). Πόσο θαυμαστή ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού μεταφράζεται σέ πρόνοια καθημερινή!

Καὶ μέ κοράκια ἀκόμα μπορεῖ νά σέ θρέψη ὁ Θεός. Καὶ μέ πρόσωπα ἐχθρικά σέ σένα μπορεῖ νά σέ ὀφελήση. Καὶ μέ τίς πιό ἀντίξοες καταστάσεις μπορεῖ νά σέ ὀδηγήση στή σωτηρία.

● Τά κοράκια ἀπὸ ἀπάνθρωπα ἔγιναν φιλόφρονες! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλλοίωσις τοῦ Θεοῦ.

● Τά πεινασμένα λιοντάρια στό λάκκο μέ τό Δανιήλ ἔγιναν ἄκακα και ἡμερα πρόβατα.

● Ἡ οὐρανομήκης φωτιά στό καμίνι τῆς Βαβυλώνας ἔγινε δροσιὰ και ἀνάπαυσις γιά τούς Τρεῖς Παῖδες.

● Τά ἀρπακτικά κοράκια στήν περίπτωσι τοῦ Ἡλίας ἔγιναν μεταφορεῖς, σερβιτόροι τοῦ Θεοῦ.

● Κοράκια πολλοὶ τῆς ἀμαρτίας και τῆς πλεονεξίας, μεταβάλλονται σέ ἐλεήμονες. Ἀνθρωποὶ αἰμοδιφεῖς και κακοποιοὶ γίνονται ἄρνια, φιλήσυχοι πολῖτες, εὐγενεῖς και καλωσυνᾶτοι.

Ἐπάρχει ὅμως και ἡ ἀντίθετη ἀλλοίωσις, ἡ ἀλλοίωσις τοῦ κακοῦ.

Ἄν τότε τὰ κοράκια ἔγιναν φιλόφρονες διάκονοι τοῦ Ἡλίας, ἀνθρωποὶ πλασμένοι ἀπὸ τό Θεό νά ἀγαποῦν και νά προσφέρουν, καταντοῦν κοράκια, **ὄρνεα ἀρ-**

πακτικά! Γέμισε ή κοινωνία μας ανθρωπόμορφα κοράκια, πού συνεχώς αρπάζουν, κλέβουν, μέ κομπίνες πλουτίζουν, ποτέ δέν δίνουν, ποτέ δέν προσφέρουν.

Νά γιατί δέν λύνεται τό **οικονομικό πρόβλημα**. Λύθηκε τότε, διότι τά κοράκια έγιναν φιλόανθρωπα. Δέν λύνεται σήμερα, διότι οί **άνθρωποι έγιναν κοράκια**.

Ύδεια άποθήκη, γεμάτη καρδιά

Γιατί ό Θεός χρησιμοποίησε κοράκια, γιά νά θρέψη τόν προφήτη του; Ύνθρωποι δέν ύπήρχαν;

Κάποτε τά ζώα άκούνε τό Θεό πιστότερα από τόν άνθρωπο. Εΐδατε ποτέ κοράκι νά πνίγη τό νεογνό του, τό μικρό του κοράκι; Ύχι. Ύνθρωπος όμως τό κάνει αυτό. Καί όχι ένας. Πολλοί σήμερα πνίγουν τά παιδιά τους. Μέ τίς εκτρώσεις σκοτώνουν τά νεογνά τους.

Γίναμε χειρότεροι από τά ζώα. Γι' αυτό λέει ό προφήτης Ύσαΐας: «Ύγνων βοϋς τόν κτησάμενον καί όνος τήν φάτνην του κυρίου αυτού· Ύσραήλ δέ με οϋκ έγνω καί ό λαός μου οϋ συνήκε» (α' 3).

Στήν έποχή του Ύηλία ύπήρχε καί ό άνθρωπος του Θεού.

- Τό κοινωνικό πρόβλημα δέν τό λύνει μόνο ή πρόνοια του Θεού, όπως εΐδαμε μέ τούς κόρακες του Χορράθ.

- Τό λύνει καί ή άγάπη των ανθρώπων, όπως τήν βλέπουμε στό πρόσωπο τής χήρας στά Σαρεπτά τής Σιδωνίας.

ΎΉλιος παίρνει έντολή από τό Θεό: «Ύνάστηθι καί πορεύου εις Σαρεπτά τής Σιδωνίας· ίδου έντέταλμαι εκεί γυναίκα χήρα του διατρέφειν σε» (ΓΎ Βασ. ιζ' 9).

ΎΑν σέ σημερινούς χριστιανούς συστήσης: «Μή σαιγκουνεύσετε! Δίνετε γενναία έλεημοσύνη», άμέσως παίρνεις τήν άπάντησι: «Δέν έχω. Τί νά δώσω;».

Δέν έχεις; Ύχεις πολύ περισσότερα από τό γυναίκα εκείνη.

- Σύ έχεις τουλάχιστον άντρα, πού σου φέρνει στό σπίτι χρήματα καί αγαθά. Εκείνη δέν είχε άντρα· ήταν χήρα.

- Σύ έχεις γεμάτο τό σπίτι σου τρόφιμα· εκείνη τί είχε; Μιά χούφτα άλεύρι καί λίγο λάδι. «Δράξ άλεύρου έν τή ύδρία καί όλίγον έλαιον έν τῷ καψάκη» (ΓΎ Βασ. ιζ' 12).

Ύχεις λιγότερα από εκείνη τή χήρα;

- Ύταν άδεια ή άποθήκη της.

- Ύταν όμως γεμάτη ή **καρδιά** της.

Ξέρετε γιατί νομίζουμε, ότι δέν έχουμε καί ότι όλα μās λείπουν; Διότι είναι γεμάτα τά σπίτια μας από αγαθά· είναι όμως άδεια ή καρδιά μας από άγάπη.

- Λίγο άλεύρι, μία χούφτα! Καί δέν τελειωνε. Μ' αυτό κάθε ήμέρα ζύμωνε ψωμί καί έτρεφε καί τό σπίτι της καί τόν προφήτη. Πώς; Ζύμωνε τό λίγο άλεύρι μέ τό προζύμι, πού λέγεται άγάπη· τό άλεύρι δέν τελειωνε!

- Καί τό λάδι δέν τελειωνε, διότι είχε άναμίξει τό φυσικό έλαιον μέ τό έλεος, μέ τήν άγάπη.

- Όπου Θεός, εκεί άποθήκη ανεξάνλητη.

Νά ξεκλειδώσουμε τούς ουρανοϋς

Τό οικονομικό πρόβλημα λύθηκε τότε. Ποιός ό **οικονομολόγος**;

ΎΉλιος ό προφήτης.

Πώς τό έλυσε; Εΐχε σχέσι μέ τόν πλουσιώτερο **χρηματοδότη** τής άγάπης, μέ τό Θεό. Ύ Θεός δέν δανείζει, χαρίζει. Δέν δανειοδοτεί, αλλά χρηματοδοτεί.

Τό μυστικό του Προφήτη: Τρεις λέξεις, πού συχνά έπαναλάμβανε: «**Ζή Κύριος ό Θεός των δυνάμεων**» (ΓΎ Βασ. ιζ' 1).

- Πιστεύεις, ότι ζή ό Θεός;

- Λές στό Θεό Ναί, χωρίς Ύλλά;

- Οί περισσότεροι λένε:

—Ναί μέν ύπάρχει ό Θεός, αλλά, άν δέν κάνουμε μόνοι μας τίς επενδύσεις μας, τό κουμάντο μας, τί νά μās κάνει ό Θεός;

- Ύ καλύτερη **επένδυσις** είναι ή πίστις στό Θεό. Ύ Θεός μας είναι «Ναί», χωρίς «Ύλλά», χωρίς κρατούμενα, χωρίς άμφιβολίες.

- Αυτό ήταν γιά τόν Ύηλία τόν προφήτη.

ΎΗ διαφορά μας μέ τόν Ύηλία: Ύμεις χάνουμε συνήθως τό κλειδί, μέ τό όποιο ανοίγεται ή άποθήκη του Θεού. ΎΉλιος τό είχε πάντοτε μαζί του.

Καί τό κλειδί είναι ή **προσευχή** τής πίστεως. Μ' αυτό τό κλειδί μπορούμε, όποτε θέλουμε, νά ξεκλειδώσουμε τήν άστείρευτη άποθήκη τής άγάπης του Θεού, όπως έκανε ό προφήτης Ύηλιος.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Οί προκλήσεις τῶ γυναικῶν

Γιατί προσέρχεται ἡ γυναίκα στό Ναό; Ρωτᾶμε εἰδικά καί πρωταρχικά τή γυναίκα, διότι ἡ ἱεροπρεπής καί ἁγία στάσις τοῦ ἄντρα στό Ναό ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπό τήν παρουσία τῆς γυναίκας, καί μάλιστα τήν ἐμφάνισί της.

● Γιατί προσέρχεται, λοιπόν, ἡ γυναίκα; Γιά νά ἐπιδειχθῆ; Εἶναι «*πασαρέλα*» μόδας ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ, καί θέλει νά ἐπιδείξῃ τά **κοσμήματά** της ἡ γυναίκα καί τά **φτειασίδια** της;

Μά σκοπός τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, καί γιά τή γυναίκα, εἶναι νά ἐκζητήσῃ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πού δέν μπορεῖ νά κατηγορηθῆ ὡς μισογύνης (ὅτι μισεῖ τίς γυναῖκες), σέ μιᾶ ἔντονη ἀποστροφή του ξεσπάει: «*Προσέρχῃ δεομένη τοῦ Θεοῦ καί περικεῖσαι χρυσία καί ἐμπλέγματα; Μή γάρ χορευσαί ἤλθες; Μή γάρ γάμων μεθέξουσα; Μή γάρ εἰς πομπήν παρεγένου; Ἥλθες παρακαλέσαι, δεηθῆναι ὑπέρ ἁμαρτημάτων, ἐντευξομένη ὑπέρ ὧν προσέκρουσας, αἰτουμένη τόν Δεσπότην, ἵλεων καταστήσουσα αὐτόν. Τί κοσμεῖς σεαυτήν; Οὐκ ἔστι ταῦτα ἱκετενούσης τά σχήματα. Πῶς δύνασαι στενάξαι; Πῶς δύνασαι δακρῦσαι; Πῶς μετά ἔκτενείας εὐξασθαι, τοιοῦτον σχῆμα περικειμένη;*» (Ε.Π.Ε. 23,248). **Μετὰ φρασις**: Ἔρχεσαι νά προσευχηθῆς στό Θεό καί φορᾶς τόσα χρυσᾶ καί ἄλλα κοσμήματα; Μήπως νόμισες πῶς πηγαίνεις σέ χοροεσπερίδα ἢ σέ κοσμικούς γάμους ἢ σέ εἰδωλολατρική πομπή; Ἦρθες νά παρακαλέσῃς γιά τά ἁμαρτήματά σου, νά μιλήσῃς στό Θεό, πού μέ τά ἁμαρτήματά σου προσέκρουσες. Ἦρθες νά ζητήσῃς νά γίνῃ ἵλεως ὁ Δεσπότης Χριστός. Λοιπόν, τί στολίζεσαι; Ἡ ἐμφάνισίς σου δέν ταιριάζει σέ γυναίκα πού ἱκετεῦει. Πῶς μπορεῖς νά στενάξῃς; Πῶς μπορεῖς νά δακρῦσῃς; Πῶς μπορεῖς μέ τέτοια ἐμφάνισι νά προσευχηθῆς μέ ζήλο πολύ;

● Γιατί προσέρχεται ἡ γυναίκα; Γιά νά κάνῃ ὑπακοή στό Θεό καί «στό λόγο τῆς χάριτος αὐτοῦ» (Πράξ. κ' 36), ἢ γιά νά μεταβάλλῃ μέ τήν παρουσία της τόν παράδεισο σέ κόλασι; Γιά νά ἀναδείξῃ τήν ἀσχημοσύνη τῆς **ἀναιδοῦς γυμνότητος** σέ περίοπτη θέσι, ἢ γιά νά καταδείξῃ τήν **εὐλάβεια** καί τή **σωφροσύνη** της;

● Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ρωτᾶει εὐθέως τίς γυναῖκες, πού προσέρχονται στόν τόπο τῆς λατρείας μέ προκλητική καί σκανδαλώδη ἐμφάνισι:

—*Δηλαδή, πᾶτε κόντρα στόν ἀπόστολο Παῦλο;*

● Μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τό ντύσιμο τῶν γυναικῶν; Ναί! Ὁ... καθυστερημένος Παῦλος δέν ἦταν σάν τούς... προοδευτικούς, πού ἐπιτρέπουν τήν **ὀποιαδήποτε ἐμφάνισι** τῶν γυναικῶν. Ναί! Ὁ... ἠθικολόγος Παῦλος δέν ἦταν σάν τούς κουλτουριάρηδες θεολόγους, πού δέν καταπιάνονται μέ παρόμοια θέματα! Ναί! Ὁ Παῦλος, ὁ θεολόγος τῶν θεολόγων, ὁ προοδευτικός τῶν προοδευτικῶν, καθορίζει καί τόν τρόπο τοῦ ντυσίματος (ὄχι γδυσίματος!) τῶν γυναικῶν στόν τόπο τῆς κοινῆς προσευχῆς. Ἄς τόν ἀκούσουμε: «*Βούλωμαι προσεύχεσθαι (ἐν ἐκκλησίαις) τὰς γυναίκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετά αἰδοῦς καί σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μή ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῶ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῶ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὁ πρέπει γυναιξίν ἐπαγγελιομένης θεοσέβειαν*» (Α' Τιμ. β' 8-9).

Αὐτά λέει ὁ Παῦλος. Ἀπαιτεῖ ντύσιμο, πού **νά καλύπτῃ ὄλο τό σῶμα**. Ὅριζει

σάν στολίδια τήν **ντροπή** καί τή **σεμνότητα**. Ἐπαγορεύει χρυσά κοσμήματα καί ρούχα πολυτελή.

Λοιπόν, θά πάη ἡ χριστιανή γυναίκα κόντρα στόν ἀπόστολο Παῦλο; Ρωτάει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τί εἰσέρχεται χρυσία φοροῦσα ἐνταῦθα, ἡ ὀφείλουσα εἰσελθεῖν, ἵνα ἀκούσῃ κοσμεῖν ἑαυτάς μή χρυσίῳ μηδέ μαργαρίταις μηδέ ἱματισμῷ πολυτελεῖ; Τίνος ἔνεκεν εἰσέρχῃ οὕτω, ὦ γυναίκα; Ἐρα ὡς μαχομένη τῷ Παύλῳ καί δεικνύουσα, ὅτι κἄν μυριάκις ταῦτα λέγῃ, οὐκ ἐπιστρέφῃ;*» (Ε.Π.Ε. 25,264). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Γιατί εἰσέρχεται ἡ γυναίκα στό ναό ντυμένη μέ χρυσά; Δέν ξέρει, πώς ἐδῶ θά ἀκούσῃ, ὅτι πρέπει οἱ γυναῖκες νά στολίζωνται ὄχι μέ χρυσαφικά, μέ μαργαριτάρια ἢ μέ ρούχα πολυτελή; Γιά ποιό λόγο μπαίνεις ἔτσι, ὦ γυναίκα; Θέλεις, δηλαδή, νά πᾶς κόντρα στόν ἀπόστολο Παῦλο καί νά δείξῃς, ὅτι ὅσα κι ἂν λέῃ, ἐσύ δέν ὑπακούεις;

- Γιατί προσέρχεται ἡ γυναίκα στήν ἐκκλησία; Γιά νά χρησιμοποιηθῇ ὡς **μαγνήτης τῆς ἁμαρτίας**; Ἐάν ὁ λειτουργός δη ἕνα διάβολο (μέ τό σχῆμα πού εἰκονίζεται) νά μπαῖν στό Ναό, τήν ὥρα μάλιστα τῆς λατρείας, θά τοῦ συμπεριφεροθῇ μέ εὐγένεια; Θά τόν ἀφήσῃ νά περιφέρεται καί νά «γαργάλη» μέ αἰσχυρές ἐπιθυμίες τούς ἐκκλησιαζόμενους;

Ἐσφαλῶς θά τόν κυνηγήσῃ. Διάβολος, περιφερόμενος θιάσος, μέσα στό Ναό τοῦ Θεοῦ; Καί μάλιστα ἐστῶς καί καθήμενος «ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ»; (Β΄ Θεσ. β΄ 4).

- Δέν λέμε, ὅτι ἡ γυναίκα (μικρῆ ἢ μεγαλύτερη), πού ἐμφανίζεται προκλητικώτατα στό Ναό, εἶναι διάβολος. Δέν εἶναι βέβαια διάβολος, ἀλλά **διαβολικό ἔργο** ἐπιτελεῖ, ἐκούσια ἢ ἀκούσια.

- Δέν λέμε νά τήν πετάξῃ ἔξω, μέ ἄγριο τρόπο, ὁ λειτουργός τῆς γυναίκα, πού τολμάει μέ θρασύτητα νά δείχνῃ ὄλο σχεδόν τό σῶμα της γυμνό! Ἐλλά ρωτᾶμε: Τί θά γίνῃ;

- Θά ἐπηρεάζεται καί θα κάμπτεται ὁ λειτουργός τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἀναιδῆ συμπεριφορά κάθε ἡμίγυμνης γυναίκας, πού λέει:

—*Γιατί; Σᾶς ἐνοχλῶ; Ἐάν σκανδαλίζεστε, νά μή μέ κοιτᾶτε; Ἐτσι διώχνετε τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἐκκλησία!*

- Θά ἀνεχτῆ ὁ λειτουργός τῆς Ἐκκλησίας, πού ὠρίστηκε φύλακας καί φρουρός τῶν δικαιωμάτων τοῦ Θεοῦ, νά μετατραπῇ ὁ Ναός σέ τόπο ἀλλεπαλλήλων **πράξεων μοιχείας**; Ναι, ὁ Κύριός μας τόνισε, ὅτι κάθε βλέμμα πονηρό σέ γυναίκα ἰσοδυναμεῖ μέ μοιχεία (Ματθ. ε΄ 28).

Καί πού θά πάη τά μάτια του ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄντρας, ἀλλά καί ὁ λειτουργός, ὅταν προστά του προβάλλουν γυμνά τά... «κάλλη» τῆς δῆθεν ἐκκλησιαζόμενης γυναίκας; Θά προστατεῖ ὁ λειτουργός τῆς ἀγνῆς καί καθαρᾶς λατρείας τήν **ἀναιδεια καί τή μοιχεία**, μόνο καί μόνο γιά νά μή κακοκαρδίση κάποια κυρία ἢ δεσποινίδα; Ἐθ θά σταθῇ ἀκοίμητος **φρουρός τῆς σεμνότητας** καί τῆς σωφροσύνης, τῆς ἠθικῆς καί τῆς καθαρότητος;

- Κάθε πρόβλημα θέλει τή σωστή ἀντιμετώπισί του. Τό πρόβλημα τῆς καλοκαιρινῆς ἐμφανίσεως πολλῶν γυναικῶν σέ Ναούς καί προσκυνήματα, ἀπαιτεῖ σωστή ἀντιμετώπισι. Πάντως, **ἀντιμετώπισι**, ὄχι **ἀνοχή**.

Ἐλλοίμονο, ἂν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ, ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς (Ματθ. κα΄ 13), κατατήσῃ οἶκος... ἀνοχῆς!

«Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετά φόβου!»

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἐνοίξτε τὰ μάτια στό Φῶς

Β΄ Κορ. δ΄ 3–4

Κατανύζει τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου (στ. 3)

Ὁ θεός τοῦ αἰῶνος τούτου (στ. 4)

Μυστήριο δέν εἶναι μόνο ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ξετυλίγεται σ' ὄλο τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας. Μυστήριο εἶναι καί ἡ ἀνομία. Μυστήριο εἶναι καί ἡ ὑποδούλωσις στά πάθη καί στήν πλάνη. Μυστήριο εἶναι μέ μία λέξι καί τό κακό, ἀπό τήν ἀφετηρία του, πού εἶναι ἡ ἐπιλογή τῆς φωνῆς τοῦ Διαβόλου καί ὄχι τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐπιλογή τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου καί ὄχι τῆς ζωῆς.

Τό Εὐαγγέλιο τό ἔδωσε ὁ Θεός γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους. Καί, ὅπως τονίστηκε, εἶναι ἡ φανέρωσις τοῦ «κεκαλυμμένου» μυστηρίου, τοῦ «σεισηγμένου χρόνους αἰώνιους, φανερωθέντος δέ νῦν» (Ρωμ. 1στ΄ 25). Καί ὅμως ἐξακολουθεῖ γιά πολλούς, γιά τούς περισσοτέρους, νά εἶναι ἄγνωστο μυστήριο.

Ἄγνωστο, ὄχι διότι ἡ ἀνθρώπινη διάνοια δέν μπορεῖ νά τό ἐρμηνεύσει. Ἄγνωστο, διότι ἡ ἀνθρώπινη σκληρότητα καί ὁ ἀνθρώπινος ὕλισμός δέν θέλει νά προσεγγίσῃ τήν Ἁγάπη τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Γιά ὄσους πεισματικά καλύπτονται, σάν τή στρουθοκάμηλο, γιά νά μή δοῦν, ὅτι τούς κυνηγάει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, λέει στή συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Εἰ δέ καί ἔστι κεκαλυμμένον τό εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον» (στ. 3). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἄν δέ τό εὐαγγέλιο, πού κηρύττουμε, εἶναι σκεπασμένο, ἀκατανόητο, εἶναι ἀκατανόητο γιά ὄσους ἐπιμένουν νά βαδίζουν πρὸς τήν ἀπώλεια».

● **Πρῶτο**, λοιπόν, ἐμπόδιο, γιά νά παραμῆνι καλυμμένο καί ἄγνωστο τό Εὐαγγέλιο, εἶναι τό ἔσωτερικό τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ κακία του προαίρεσις. Δέν θέλει.

● **Δεύτερο** ἐμπόδιο, εἶναι ὁ πειρασμός ἀπό ἔξω. Οἱ ποικίλοι πειρασμοί, πού προέρχονται ἀπό τόν ἀρχιπειραστή, τό Διάβολο. Λέει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ ἀπ. Παῦλος: «Ἐν οἷς ὁ θεός τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τό μή αὐγάσαι αὐτοῖς τόν φωτισμόν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ» (στ. 4). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὁ θεός τοῦ αἰῶνα αὐτοῦ, ὁ Σατανᾶς, τύφλωσε τίς διάνοιες τῶν ἀπίστων, γιά νά μή μποροῦν νά δοῦν τό φῶς τοῦ λαμπροῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστός, προσλαμβάνοντας σάρκα, εἶναι ὁρατὴ μορφή (εἰκόνα) τοῦ ἀοράτου Θεοῦ».

Κατά μία ἐρμηνεία, αὐτός εἶναι «ὁ θεός τοῦ αἰῶνος τούτου» (στ. 4). Ἄς προσέξουμε τόν ἱερό Χρυσόστομο: «Οἶδε πολλάκις ἡ Γραφή θεόν καλεῖν οὐκ ἀπό τῆς ἀξίας τοῦ καλουμένου, ἀλλ' ἀπό τῆς ἀσθενείας τῶν ὑποταιτομένων ὡς ὅταν μαμωνᾶν κύριον λέγῃ, καί τήν κοιλίαν θεόν. Ἄλλ' οὐ παρά τοῦτο οὔτε ἡ κοιλία θεός, οὔτε ὁ μαμωνᾶς κύριος, ἀλλ' ἐκείνων τῶν ὑποκατακλιόντων ἑαυτούς» (Ε.Π.Ε. 19,238). **Μετὰ φρασσις**: Πολλές φορές ἡ Γραφή γνωρίζει νά ὀνομάζῃ κάποιον θεό, ὄχι ἀπό τήν ἀξία αὐτοῦ, πού τοῦ δίνει αὐτό τό ὄνομα, ἀλλά λόγῳ τῆς ἀδυναμίας ἐκείνων, πού ὑποτάσσονται σ' αὐτόν, ὅπως ὅταν ἀποκαλῆ τό μαμωνᾶ, κύριο, καί τήν κοιλία, θεό. Αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι ἡ κοιλία εἶναι θεός, οὔτε ὅτι ὁ μαμωνᾶς εἶναι κύριος, ἀλλά γιά ἐκείνους μόνο, πού ὑποκλίνονται σ' αὐτά.

Ὁ ἴδιος ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει καί τήν ἄλλη ἐρμηνεία, καί μάλιστα φαίνεται, ὅτι πρὸς αὐτήν προσκλίνει ὁ ἴδιος περισσότερο. Σύμφωνα μέ αὐτή, «ὁ θεός τοῦ αἰῶνος τούτου»

(στ. 4), δέν είναι ὁ Σατανᾶς. Εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, πού εἶναι Θεός καί τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Σ' αὐτή ὁμως τή ζωή ὁ Θεός, ὅταν διαπιστώσῃ πώρως καί πλήρη ἀδυναμία νά δεχτοῦν οἱ ἄνθρωποι τό φωτισμό Του, αἶρει, τρόπον τινά, τή χάρι Του. Ἔλλωστε τά μυστήρια εἶναι ἀπρόσληπτα «*τοῖς μή μεμνημένοις*».

Καί πῶς ἀλλιώς θά «μποροῦσε» νά ἐνεργήσῃ ὁ Θεός στους ἀνθρώπους, πού δέν συγκινοῦνται μέ τίς τόσες εὐκαιρίες σωτηρίας, πού τούς στέλνει, πού κλείνουν ὅλες τίς πόρτες καί τά παράθυρα τῆς ψυχῆς τους, γιά νά μή μῆ τό φῶς τοῦ Οὐρανοῦ; Νά χρησιμοποίησῃ τή βία; Αὐτό γιά τό Θεό εἶναι ἀδύνατον. Λέγει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐπειδή αὐτοί ἠπίστησαν πρῶτοι, καί ἀναξίους ἑαυτούς κατεσκεύασαν τοῦ ἰδεῖν τά μυστήρια, καί αὐτός λοιπόν εἶσεν. Ἄλλά τί ἔδει ποιῆσαι; Πρός βίαν ἔλκειν καί ἐκκαλύπτειν μή βουλομένους ἰδεῖν;*» (Ε.Π.Ε. 19,240). Μετάφρασις: Ἐπειδή αὐτοί πρῶτοι ἀπίστησαν, καί κατέστησαν τούς ἑαυτούς τους ἀνάξιους νά γνωρίσουν τά μυστήρια, καί ὁ Θεός ἐπέτρεπε νά συμβῆ αὐτό. Ἔλλωστε τί ἔπρεπε νά κάνῃ; Νά τούς σέρνῃ μέ τή βία καί νά τούς φανερώσῃ τά μυστήρια, χωρίς αὐτοί νά θέλουν νά τά γνωρίσουν;

Κλείνουν τά μάτια (στ. 4)

- Τρίτο ἐμπόδιο, στό ὁποῖο ὀφείλεται ἡ ἄγνοια τοῦ Εὐαγγελίου, καί ἐπομένως καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ πεισματική στάσις τοῦ ἀνθρώπου. Δέν θέλει νά δῆ. Γι' αὐτό λέει ὁ παῦλος: «*Εἰς τό μή αὐγάσαι αὐτοῖς τόν φωτισμόν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ*» (στ. 4).

Πρόκειται γιά τίν ψευδαίσθησις τῆς σωτηρίας. Ὅχι πλέον Ἰουδαῖοι, ἀλλά λεγόμενοι χριστιανοί ἔχουν ἄγνοια τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ, διότι ἔχουν τίν ψευδαίσθησι, ὅτι ξέρουν τά πάντα γύρω ἀπό τή «*θηρσκειά*», ὅπως λένε, ὅτι ἔχουν σχέσεις μέ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα καί πράγματα, ὅτι εἶναι... «*καλοὶ χριστιανοί!*»

Σχέσι μπορεῖ νά ἔχουν μέ τή «*θηρσκειά*». Δέν ἔχουν ὁμως σχέσι μέ τίν Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ καί ὡς ἐνσάρκωσι τοῦ Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας.

- Τέταρτο ἐμπόδιο στό νά παραμένῃ ὁ Χριστός ὁ μέγας ἄγνωστος γιά τούς πολλούς, ἀκόμα καί γιά «*χριστιανούς*», εἶναι τό «*κάλυμμα*», πού τοποθετοῦν σήμερα στήν Ἁγία Γραφή.

Παραμένει «*κεκαλυμμένον τό εὐαγγέλιον ἡμῶν*» καί ἀνήκου πολλοί «*ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις*» (στ. 3), διότι περιφρονοῦν τίν Ἁγία Γραφή. Δίνουν σημασία σέ ἄλλα στοιχεῖα τῆς «*ὀρθοδόξου παραδόσεως*», ἀλλά δέν θέλουν νά ἀποκαλύπτεται μπροστά τους ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου. Κρατᾶνε κλειστή τίν Ἁγία Γραφή. Καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐπανειλημμένα τονίζει: «*Ἀδύνατον σωθῆναι ἄνευ τῆς τῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως*».

Πάντως χωρίς τό θεῖο φωτισμό δέν ἀποκαλύπτεται τό σωτηριῶδες νόημα τοῦ Εὐαγγελίου.

- Γι' αὐτό καί τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Εἰς τό μή αὐγάσαι αὐτοῖς τόν φωτισμόν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ*» (στ. 3-4). Ὅταν δέν ζητᾶμε τό φωτισμό, δέν «αὐγάζει», δέν καταυγάζει, δέν φωτίζει τή διάνοια καί τίν καρδιά μας, ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Τό φῶς ὑπάρχει. Πότε; Ὅταν πατᾶς τόν κατάλληλο διακόπτη, γιά νά καταυγασθῆ, νά λάμψῃ τό δωμάτιο.

Τό Εὐαγγέλιο ὑπάρχει. Ἄλλ' ἀπαιτεῖται νά πατήσῃς τό κατάλληλο κουμπί. Δηλαδή, καί νά προσευχηθῆς στό Θεό, καί νά ζητήσῃς τή βοήθεια τῶν φωτισμένων ἁγίων, τῶν θεοφόρων ἁγίων Πατέρων, πού εἶναι λουσμένοι στό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπαιτεῖται φωτισμός (στ. 4)

- Γι' αὐτό καί κατά τή θεία Λειτουργία, γιά νά φωτιστοῦν οἱ πιστοί καί νά κατανοήσουν τά Ἁγιογραφικά ἀναγνώσματα, ὁ λειτουργός μέ τούς πιστούς ἀπευθύνουν εἰδική ἱκεσία, τό «*Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιζον ὀφθαλμούς εἰς τίν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν*».

- Ἄν δέν θέλῃ ὁ ἄνθρωπος καί ἂν δέν βοηθῆται ἀπό πιστούς, καί ἂν δέν προσφύγῃ σέ θεοφόρους ἐξηγητές τοῦ Εὐαγγελίου, δέν μπορεῖ ὁ Θεός νά ἀποκαλύψῃ τό Εὐαγγέλιό Του. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Εἰ ὀφθαλμιῶντά τις ἀναγκάσειε πρὸς τὰς ἀκτῖνας ἰδεῖν, ἐπιτείνει μᾶλλον αὐτοῦ τίν ἀσθένειαν. Διά τοῦτο καί ἐν σκότει κατακλείουσιν αὐτούς ἱατρῶν παῖδες, ὥστε μή ἐπιτῆραι τό νόσημα. Οὕτω τοῖνυν καί ἐνταῦθα νοπιέον, ὅτι οὕτω μὲν γεγόνα-*

σιν ἄπιστοι δι' ἑαυτούς, γενόμενοι δέ ἄπιστοι, οὐκέτι ἐώρων τὰ ἀπόρρητα τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ Θεοῦ λοιπόν ἀποκλείοντος τὰς ἀκτῖνας αὐτοῖς» (Ε.Π.Ε. 19,240). Μετάφρασις: Ἐάν κάποιος ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν πού τὰ μάτια του πάσχουν, νά δῆ τίς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, πολύ περισσότερο χειροτερεύει τὴν ἀσθενεία του. Γι' αὐτὸ καί οἱ γιατροί τούς ἀσθενεῖς αὐτούς τούς περιορίζουν σέ σκοτεινὸ μέρος, γιὰ νά μὴν αὐξηθῇ τὸ νόσημα. Ἔτσι, λοιπόν, κι ἐδῶ. Πρέπει νά σκεφθοῦμε, ὅτι αὐτοὶ ἔγιναν ἀπὸ μόνοι τους ἄπιστοι, καί ἀφοῦ ἔγιναν ἄπιστοι, δέν βλέπουν πλέον τὰ ἀπόρρητα τοῦ Εὐαγγελίου, καί διότι ὁ Θεὸς περιορίζει πλέον τίς ἀκτῖνες του σ' αὐτούς.

● Τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου συγκεκριμένα εἶναι ἡ θεὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ. «Εἰς τὸ αὐγάζσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ» (στ. 3-4). Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ προσέλαβε σάρκα καὶ κατέστη ὁρατὴ εἰκὼνα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ. Διὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ γνωρίζουμε καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὡσπερ διὰ τούτου τὸν Πατέρα ὁρᾷς, οὕτως ἀγνωσίσας τὴν τούτου δόξαν, οὐδέ τὴν ἐκείνου εἶση» (Ε.Π.Ε. 19, 242). Μετάφρασις: Ὅπως ἀκριβῶς μέσῳ τοῦ Χριστοῦ βλέπεις τὸν Πατέρα, ἔτσι, ἂν ἀγνωσίσης τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ, δέν θά γνωρίσης οὔτε τὴν δόξα τοῦ Πατέρα, καὶ τὸ ἀντίθετο.

Ἐνακαίνισις τοῦ κόσμου (στ. 5)

Ὁ ἰσχυρὸς προβολέας ρίχνει τὸ ἄπλετο φῶς του πάνω σέ ἀνακαινισμένο κτήριο. Καί θαυμάζει κανεῖς τὴ μεγάλη διαφορά. Πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ κτήριο, πῶς τὸ εἶχε φθείρει ὁ χρόνος καὶ τὸ εἶχε ρημάξει, καὶ πῶς ἀναμορφώθηκε μέ τὴν ἐπιμελῆ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀναπαλαίωσι!

Νέα ἔκδοσις

Ὁ φωτισμὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ προβολέας τῆς θεϊκῆς καταγωγῆς, πέφτει ὄχι ἀπλῶς σέ ἀναπαλαιωμένο ἔργο, ἀλλὰ στὸ πρόσωπο Ἐκεῖνου, πού εἶναι τὸ τέλειο ἔργο τῆς νέας Δημιουργίας. Πέφτει πάνω στὸ θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός, πού στὸ πρόσωπό Του, μέ τὴ σάρκωσι καὶ σταύρωσι καὶ ἀνάστασι καὶ ἀνάληψί Του, ἀναπαλαιώνει «τὴν φθαρῆσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν». Ὁ Χριστὸς «ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισε τὸν ἄνθρωπον».

Ὁ Χριστὸς, ὡς Δημιουργικὸς Λόγος δημιούργησε τὴν παλαιὰ κτίσι, πρὸ τῆς πτώσεως. Ὁ ἴδιος δημιούργησε καὶ τὴ νέα κτίσι. Τὴν παλαιὰ τὴ δημιούργησε μέ τὸ λόγο Του. Τὴ νέα μέ τὸ λόγο καὶ τὸ αἶμά Του.

Δ.Γ.Α.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ

10 εὐρώ (€) τὸ χρόνο.

● Στὸ λογαριασμὸ:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

● Στὸ λογαριασμὸ:

**123002002008865 ALPHA BANK -
IBAN GR 1201401230123002002008865.**

● Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι:

«**Βαπτιστῆς**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554,
Ἀθήνα.**

● Στὸ Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στὸ Βιβλιοπ. «**Βαπτιστῆς, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).**

● Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβασμα στὸ ὄνομα «**Βαπτιστῆς**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

● Τηλ. **2103212713** καὶ **2109765440.**

Παναγία

Ἄρχιμ. Δανυήλ Γ. Ἀεράκης

Σκέψεις γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς «Ἑπεραγίας, ἐνδόξου Θεοστόχου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας». Σωστὴ τιμὴ στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας, ὅπως τὴν βλέπουμε στὴ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, προφυλάσσει ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα, τὴν ὑπερτίμησι καὶ τὴν ὑποτίμησι τῆς θεομητορικῆς μορφῆς της.

Σελ. 128. τιμὴ 4 εὐρώ. Τηλ. 2103212713 - 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Συνδοξαζόμενοι μέ τό Χριστό

Ἡ τωρινή δόξα τοῦ Χριστοῦ εἶναι διαφορετική ἀπό τήν προαιώνια. Τώρα δοξάζεται ὁ Χριστός ὡς Θεάνθρωπος. Γι' αὐτό ἄλλωστε παρακαλεῖ στήν ἀρχιερατική Του προσευχή τόν Πατέρα νά Τόν δοξάσῃ: «Δόξασόν σου τόν Υἱόν» (Ἰωάν. ιζ' 1).

• Ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά δοξάσῃ τόν ἄνθρωπο. Μέ τό Σταυρό καί τήν Ἀνάστασι, σώζεται καί δοξάζεται ὁ ἄνθρωπος.

Ἀφοῦ ὁμως αὐτή ἡ δόξα ἀνήκει ὄχι στό Θεό Λόγο, τόν πρό πάντων τῶν αἰώνων δοξασμένο, ἀλλ' ἀνήκει στό σαρκωμένο Λόγο, στό Θεάνθρωπο Κύριο, ἄρα αὐτή ἡ δόξα εἶναι δόξα ἐν καί σύν.

Τόσο ὁ Χριστός, ὅσο καί οἱ ἅγιοι εἶναι ἐν-δοξαζόμενοι καί συν-δοξαζόμενοι. Λέει ὁ ἀπόστ. Παῦλος: «Ὅπως ἐνδοξασθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καί ὑμεῖς ἐν αὐτῷ» (Β' Θεσ. α' 12).

• Ἡ προαιώνια δόξα τοῦ Χριστοῦ ὡς Θεοῦ Λόγου προέρχεται ἀπό τήν ὑποστατική ἔνωσί Του μέ τά ἄλλα δύο Πρόσωπα τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. Συνδοξασμένος μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα. «Πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι...».

• Ἡ δόξα Του ὡς Θεανθρώπου προέρχεται ἀπό τήν ἔνωσί Του μέ τήν ἀνθρώπινη φύσι. Συνδοξασμένος μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐνδοξασμένος «ἐν ἡμῖν».

Πρόκειται γιά δόξα, πού ἔχει σχέσι μέ μᾶς καί μαζί μέ μᾶς. Γιά τή δόξα πού παίρνει γιά νά μᾶς τήν προσφέρῃ.

• Ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου λέγεται ἐν-ανθρώπησις. Ὁ Θεός μέσα

στόν ἄνθρωπο καί ὁ ἄνθρωπος μέσα στό Θεό (Ἰωάν. ιε' 4).

• Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἐν-δόξασις. Ἡ δόξα Του μέσα σέ μᾶς. Ἐμεῖς μέσα στή δική Του δόξα.

Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Τοῦ Δεσπότης δοξαζομένου, καί οἱ δοῦλοι δοξάζονται. Οἱ γάρ τόν Δεσπότην δοξάζοντες, πολλῶ μᾶλλον αὐτοῖ δοξάζονται» (Ε.Π.Ε. 23,50). Μετά φρασις: Ἀφοῦ δοξάζεται ὁ Κύριος, δοξάζονται καί οἱ δοῦλοι. Διότι ὅσοι δοξάζουν τόν Κύριο, πολύ περισσότερο οἱ ἴδιοι δοξάζονται.

Μή τυχόν καί καταλάβουμε κάτι!

Ἡ φωνή, γιατί ὁ Χριστός μιλοῦσε ἀπλᾶ καί κατανοητά; Φυσικά γιά νά προσλαμβάνουν ὅσοι εἶχαν αὐτιά εὐσεβείας ὅλες τίς ἀλήθειες πού ἀποκάλυπτε. Δέν ἔλεγε ὁ Κύριος: «Κλείστε τά αὐτιά σας, νά μήν ἀκοῦτε καί νά μή κα-

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ταλαβαίνετε». Ἀντίθετα, ἔλεγε: «Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν ἀκουέτω» (Ματθ. ια' 15).

● Δέν ἔλεγε ὁ Κύριος: «Μή προσέχετε στά λόγια τῆς προσευχῆς καί μή προσπαθεῖτε νά τά κατανοήτε. Νά μέ κοιτάτε μόνο καί νά σᾶς κοιτάω!». Ἀντίθετα, ἔλεγε: «Ἀκούετε καί συνιέτε» (Ματθ. ιε' 10).

● Δέν ἔλεγε ὁ ἀπόστολ. Παῦλος: «Δέν χρειάζεται στή λατρεία νά ἀκούτε καί νά καταλαβαίνετε, οὔτε τό κήρυγμα χρειάζεται». Ἀντίθετα ἔλεγε: «Ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δέ ἀκοή διά ῥήματος Χριστοῦ» (Ρωμ. ι' 17).

● Δέν ἔλεγε ὁ ἀπόστ. Παῦλος: «Στή λατρευτική σύναξι θά βιώνετε μέ τήν καρδιά σας τό Θεό, καί δέν θά ἀφήνετε τό νοῦ σας νά κατανοῇ τά λεγόμενα, διότι κάτι τέτοιο εἶναι... νοσηλαρχία!». Ἀντίθετα, ἔλεγε: «Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι καί τῷ νοῦ. Ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ καί τῷ νοῦ» (Α' Κορ. ιδ' 15). Καί μάλιστα δέν θεωρεῖ χριστιανό ἐκεῖνον, πού δέν προσέχει στά λεγόμενα τῆς λατρείας καί παραμένει «ὁ νοῦς του ἄκαρπος» (Α' Κορ. ιδ' 19).

● Ἀντίθετα ἀπό ὅσα ἐντέλλεται ὁ Κύριός μας καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καθηγητής θεολόγος σέ βιβλίο του ἐπιμένει, ὅτι μέσα στή θ. Λειτουργία τά λεγόμενα δέν πρέπει νά εἶναι καί νοούμενα! Ἀκοῦστε, λοιπόν, γιατί πηγαίνουμε στήν Ἐκκλησία κατά τόν θεολόγο καθηγητή:

«Στήν Ἐκκλησία πηγαίνουμε ὄχι γιά νά κατανοήσουμε, ἀλλά γιά νά ἐμφανισθοῦμε, νά παρουσιασθοῦμε μπροστά στό Θεό, νά δώσουμε τό παρῶν στοῦς ἀγγέλους, πού καταγράφουν τοῦς παρόντες καί νά δεχθοῦμε τήν ἀγιαστική Χάρη ἐκ μέρους τῶν ἱερέων».

● Δέν ἀναφέρουμε οὔτε τόν τίτλο τοῦ βιβλίου, οὔτε τό ὄνομα τοῦ συγγραφέως, διότι σκοπός μας δέν εἶναι ἡ δημοσιογραφική ἀντιδικία. Ἔνα μᾶς ἐνδιαφέρει: Νά τελῆται ἡ ὀρθόδοξη λατρεία σεμνά, κατανοητά, ζωντανά, κατανοητά, ὥστε διά τοῦ λόγου καί τῆς προσευχῆς οἱ πιστοί νά ὀδηγοῦνται στή **συνειδητή μετοχή** τῶν θείων μυστηρίων.

● Μέ τόν παραπάνω «ὀρισμό» περί

ἐκκλησιασμοῦ φυσικά δέν συμφωνοῦν οἱ **λειτουργιολόγοι** τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, ἀπό τόν ἅγιο Ἰουστῖνο (β' αἰ.), μέχρι τόν μακαριστό Φουντούλη καί τοῦς διαδόχους του.

Δυστυχῶς τοῦς λειτουργιολόγους καθηγητές τῶν Θεολογικῶν μας Σχολῶν, ὄλους συλλήβδην, τοῦς ἀπορρίπτει τό νεοεκδοθέν βιβλίο περί μή κατανοήσεως τῶν λειτουργικῶν κειμένων. Γράφει:

«Ἐπικίνδυνο εἶναι τό ξεστράτισμα τῶν λειτουργιολόγων καί ἄλλων εἰδικῶν στά πανεπιστήμιά μας, ἀκόμη καί τοῦ καθηγητοῦ Ἰω. Φουντούλη»!

● Δηλαδή, λειτουργιολόγοι, ὅπως οἱ μακαριστοί Παναγ. Τρεμπέλας καί Ἰω. Φουντούλης, καί οἱ ζῶντες ἐρευνητές τῶν λειτουργικῶν κωδικῶν, ὅπως ὁ κ. Γεώργ. Φίλιας κ. ἄ., εἶναι... πλανεμένοι!

Κύριε, ἐλέησον!

● Ἀλλά τότε ποιά εἶναι τά στοιχεῖα τῆς λατρείας μας; Ἀναφέρει τό βιβλίο τοῦ μή λειτουργιολόγου καθηγητοῦ μεταξὺ ἄλλων καί τά ἐξῆς στοιχεῖα:

«Νά μήν ἀναγινώσκονται ὁ Ἀπόστολος καί τό Εὐαγγέλιο (καίτοι λέγονται "Ἀναγνώσματα"), ἀλλά νά ἀποδίδονται μουσικά. Νά μή δίνεται σημασία στό κήρυγμα. Νά μή συμψάλλουν οἱ πιστοί. Νά μή κρατοῦν ἐγκόλπιο θείας Λειτουργίας οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. Νά μήν ὑπάρχουν... καθίσματα στό Ναό!».

● Ὅσοι πιστοί καί εὐλαβεῖς ἀνταποκρίνονται στήν προτροπή τοῦ λειτουργοῦ: «**Πρόσχωμεν!**» Προσέχουν, προσεύχονται, μετέχουν, καί βιώνουν τήν πίστι καί τή λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Προκλητικές σπατάλες

Κρίσιμες μέρες περνάει τό ἔθνος μας. Βαίνουμε πρὸς οικονομικό ἀδιέξοδο. Βρισκόμαστε στά **πρόθυρα χρεωκοπίας**. Ἡ ἀνάκαμψις ἀπαιτεῖ θυσίες καί προσφορές, κατά τό λόγο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Μακάριόν ἐστι διδοῖναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν» (Πράξ. κ' 35). Περιθώρια **προσφορᾶς** ὑπάρχουν

για τους περισσότερους πολίτες της χώρας, κυρίως όμως για τους μεγαλόμισθους και για τους υψηλά ιστάμενους.

Και αν δεν κινούνται σε πράξεις θυσίας, πού θά άνεβάσουν και τό ήθικό του λαού, τουλάχιστον ως μή προκαλούν μέ **σπατάλες**. Σέ εποχή π.χ. λιτότητας δέν νοούνται διακοπές ύπουργών σε πολυτελέστατα ξενοδοχεία του έξωτερικού ή μετακινήσεις μέ ιδιωτικά άεροπλάνα και πλήθος «περιτρεχάμενων» συμβούλων!

● Φυσικά, τό παράδειγμα της λιτότητας ό λαός ζητάει πρώτα άπό τους **έκκλησιαστικούς λειτουργούς**.

● Εΐναι άπαράδεκτο νά τρέχουν πλήθος δεσποτάδων, μέ μίτρες άστράπτουσες και πατερίστες έξουσιαστικού... κύρους και χρυσοϋφαντες στολές, στή γιορτή κάποιου άλλου δεσπότη.

Πολύ καλά έκανε ό **άρχιεπίσκοπος 'Αθηνών κ. 'Ιερώνυμος**, πού για λόγους λιτότητας δέν γιώρτασε τήν όνομαστική του γιορτή (15 'Ιουν.) μέ πομπές και έκδηλώσεις και πολυαρχιερατικές φιέστες.

● Και φυσικά οί 14 δεσποτάδες, πού ταξίδεψαν στό κέντρο τών Κυκλάδων τήν **Κυριακή τών Πατέρων**, προκάλεσαν τόν έλληνικό λαό.

‘Οπωσδήποτε δέν μετέβησαν χωρίς σπατάλες. ‘Οπωσδήποτε κατέλυσαν όχι σε κάποιο ίδρυμα, αλλά σε κάποιο πολυτελές ξενοδοχείο. ‘Οπωσδήποτε δέν πήγαινε μέ άδεια χέρια, ούτε έφυγαν μέ άδεια χέρια. ‘Ανταλλάχτηκαν δώρα.

● Και φυσικά δέν τιμήθηκαν εκείνη τήν ήμέρα οί άγιοι **Πατέρες** της Α' Οικουμενικής Συνόδου, πού είχαν ως παράσημα, τά **στίγματα** του Κυρίου 'Ιησοϋ, πού ήσαν περιβεβλημένοι τά **ματωμένα άμφια** άπό τους διωγμούς.

Τιμήθηκαν οί μεγαλοπρεπείς και πολυτελώς ένδεδυμένοι σύγχρονοι «πατέρες», πού εΐναι φορτωμένοι μέ άσήκωτα πλουμιστά.

● Και φυσικά δέν τιμήθηκε ό Μ. 'Αθανάσιος ή ό άγιος Νικόλαος, αλλά τιμήθηκε ό έπιχώριος έπίσκοπος, πού λίγες μέρες πριν, πάλι μέ πλήθος δεσπο-

τάδων, γιώρτασε τά... δεκάχρονα της άρχιερατείας του!

● Και φυσικά δέν τιμήθηκαν «οί θείοι ποιμένες, ως δοϋλοι γνησιώτατοι Χριστοϋ», άλλ' έξυμνήθηκε ό έορτάζων, πού τό όνομά του «**γλυκαίνει τό στόμα του ποιμνίου του**», κατά τήν προσφώνησι άλλου έπισκόπου!

● Και φυσικά μέ τά τόσα χρήματα, πού σπαταλήθηκαν στό βωμό της ματαιότητας και της κουφότητας, θά μπορούσαν νά ένισχυθούν έκατό **άνεργοι**, πού κυριολεκτικά ζητιανεύουν.

● Υπάρχει έγκύκλιος της 'Ι. Συνόδου για περιορισμό τών πολυαρχιερατικών θιάσων. Γιατί δέν τηρείται;

● ‘Αν τόν έορτάζοντα έπίσκοπο (όποιονδήποτε) τόν άγαπά ό λαός, ως συναχτή και ως προσευχητή, μέ άφορμή τή γιορτή του. Μέ τους τόσους δεσποτάδες ό μόνος πού ζημιώνεται, εΐναι ό **λαός**. Η γιορτή του δεσπότη, άντί νά εΐναι εύκαιρία τοπικής λατρευτικής συνάξεως, γίνεται εύκαιρία δυναμικής **προβολής άρχιεπισκοπικών ύποψηφιοτήτων**!

● Κυριακή τών Πατέρων! Και τόσοι «πατέρες» άφησαν τό ποίμνιό τους, για νά τρέξουν σε πανηγύρι έορτάζοντος έπισκόπου!

Ψευδοπροφήτες

Εκανα λάθος ύπολογισμούς! ‘Ετσι δήλωσε ό άμερικανός προτεστάντης **Χάρολντ Κάμπινγκ**. Εΐχε ξεσηκώσει τους φανατικούς όπαδούς του, ότι στις 21 Μαΐου θά γινόταν ή συντέλεια του κόσμου και ή **Δευτέρα Παρουσία**. Εΐχε κληθή «**ό προφήτης του Τέλους**», άλλ' άποδείχτηκε και αυτός, όπως και όλοι οί πάντοτε έσχατολογούντες, **πλανεμένος και άπατεώνας**.

Ζήτησε συγγνώμη άπό τους όπαδούς του, οί όποιοι όμως τή φορά αυτή εΐναι έξωργισμένοι. ‘Αλλοι άπ' αυτούς δώρισαν τά ύπάρχοντά τους έν ύψει του Τέλους, άλλοι περνούσαν τίς τελευταίες μέρες (πριν άπό τήν 21η Μαΐου) στους δρόμους

ἀποχαιρετώντας γνωστούς καί φίλους, καί ἄλλοι ἔπαθαν ὁμαδική παράκρουσι.

Ὁ ψευτοπροφήτης βέβαια Κάμπινγκ δέν τό ἔβαλε κάτω. Ὦρισε νέα ἡμερομηνία ὡς Ἡμέρα τοῦ Τέλους, τήν 21η Ὀκτωβρίου! Ἐσ σημειωθῆ, ὅτι ἀπό τό 1992 ἄρχισαν οἱ ἡμερομηνίες του γιά τό τέλος τοῦ κόσμου. Κάθε φορά κοροϊδεύει τοῦ ὁπαδοῦς του, ὅτι προκύπτουν νέα στοιχεῖα γιά τήν ἐπόμενη ἡμερομηνία.

• Γιατί ἀποροῦμε γιά τόν ἀμερικανό προτεστάντη; Στόν τόπο μας δέν κάνουν χρυσές δουλειές ὅσοι, παλαιότερα καί τώρα, κυκλοφοροῦν βιβλία γιά τό πότε θά γίνη ἡ **Δευτέρα Παρουσία**, γιά τό πότε θά ἔρθη ὁ **ἀντίχριστος**, γιά τόν τόπο καί τό χρόνο, πού ἤδη ἔχει γεννηθῆ ὁ ἀντίχριστος, γιά τό ὅτι βρισκόμαστε στίς ἔσχατες ἡμέρες; Ὑπάρχει καί ρασοφόρος (παριστάνει μάλιστα τόν... σταυροφόρο μοναχό!), πού καί αὐτός εἶχε προφητεύσει καταστροφές τῆ Μεγ. Παρασκευή καί ἔχει καθορίσει γιά τό ἐγγύς μέλλον τό τέλος τοῦ κόσμου!

• Αὐτούς ὅλους ὁ Κύριός μας ἐνοοῦσε, ὅταν μᾶς προέτρεπε: «Προσέχετε ἀπό τῶν **ψευδοπροφητῶν**» (Ματθ. ζ' 15).

• Ἡ ἐσχατολογική περιέργεια ρωτᾶει τό «**πότε;**» (Ματθ. κδ' 3. Πράξ. α' 6). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός στό «πότε;» τῶν περιέργων δέν ἀπαντᾷ μέ τό «**ποτέ**». Ἀπαντᾷ μέ τό «**κάποτε**». Καί ἐπειδή τό «**Κάποτε**» εἶναι ἄγνωστο καί βρίσκεται στό χρονικό διάστημα, πού ἀρχίζει ἀπό τό

«**τώρα**», γι' αὐτό ὀφείλουν οἱ πιστοί νά γρηγοροῦν πάντοτε.

• **Ἄγνωστη** ἡ ἡμέρα: «Οὐκ οἶδατε πότε ὁ καιρός ἐστί» (Μάρκ. ιγ' 33).

• **Αἰφνίδια** ἡ ἡμέρα, εἴτε τῆς δικῆς μας παρουσίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὅταν πεθάνουμε, εἴτε τῆς δικῆς Του παρουσίας, ὅταν θά ἔρθη καί ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου (Λουκ. κ' 34).

• Πάντοτε **ἔτοιμοι** γιά τήν παρουσία τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἄλλωστε συνεχῶς ζοῦμε «κατενώπιον Θεοῦ», πού μᾶς βλέπει σέ ὅλες τίς ἐνέργειές μας.

• Ποτέ ὁ Κύριος δέν ἱκανοποίησε οὔτε ἱκανοποιεῖ ἐσχατολογική (ἢ ἄλλη θρησκευτική) περιέργεια.

Ἡ **περιέργεια** εἶναι σατανική ὑπόθεσις. Ἡ **ἐνέργεια** εἶναι θεϊκή πορεία. Καί ἡ ἐνέργεια τοῦ χριστιανοῦ γιά τή σωτηρία του συνοψίζεται σέ μιά λέξη: «**Γρηγορεῖτε**» (Ματθ. κδ' 42).

Ἐσ σταματήσουν, λοιπόν, καί στόν τόπο μας οἱ περιέργως ἐσχατολογοῦντες νά τρομοκρατοῦν τό λαό μέ τά φαντασιοκοπήματά τους. Δυό εἶναι οἱ ἐν προκειμένῳ πραγματικότητες:

• Ἡ **μιά**: «Ὁ Κύριος ἐγγύς» (Φιλιπ. δ' 5).

• Ἡ **ἄλλη**: «Ὁ χρόνος μας συνεσταλμένος ἐστί» (Α' Κορ. ζ' 29).

Ἡ περιέργεια ὀδηγεῖ στήν ἀπώλεια.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ζωοποιεῖ. Ἡ ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ σέ συνεργασία μέ τή δική μας βουλήσεως, ὀδηγεῖ στή σωτηρία.

Ἐπισκεφθῆτε τήν ἱστοσελίδα μας

www.ioannisvaptistis.gr

Θά βρῆτε ὅλα τά βιβλία τοῦ ἱεροκήρυκος π. Δανιήλ Ἀεράκη καί τόν κατάλογο τῶν ὁμιλιῶν του.

Θά διαβάσετε τά φύλλα τοῦ περιοδικοῦ μας τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἐπίσης θά συναντήσετε τήν κατασκηνώσι μας στήν Περαιχώρα-Λουτρακίου καί τό Βιβλιοπωλεῖο μας στό Μπραχάμι.

Γιά ὄσους χειροτονοῦν νεαρούς ἀγάμους

«Σήμερα, ὡς ἔχουσι τά πράγματα, πολλάκις ἀναγκάζεται τις νεαρός νά τραπῆ πρός τήν ἀγαμίαν, παρά συνείδησιν, ἀφοῦ βλέπει, ὅτι τό μέλλον μειδιᾷ εἰς μόνον τοῦς ἀγάμους. Ἄλλ' ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τί γίνεται ἡ κατ' ἀλήθειαν καί οὐχί προσχήματα παρθεῖα, ἡ μόνη ὑπό τοῦ Σωτήρος ἀσπαστή;».

(† πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Καλλίνικος)